

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Rostás Imre ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Szanda István ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen szavatossági igény érvényesítése és egyéb követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. november 19. napján kelt 6.G.40.123/2010/26. számú ítélete ellen az alperes által 27. sorszám alatt előterjesztett és 29. valamint 32. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 100.000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 659.700 (Hatszázötvenkilencezer-hétszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes, mint megrendelő és az alperes, mint tervező között 1996 tavaszán szóbeli szerződés jött létre a **(helység 1 neve, utca, házszám)** alatti ingatlanon felújítandó nyomdaépület engedélyes terveinek elkészítésére. Az engedélyes tervet az alperes elkészítette. Kiviteli terv nem készült, de az alperes által készített termódosítás képezte a kivitelezés alapját. Az alperes tervezői tevékenységéhez teljesítési segédet is igénybe vett. A földmtervet nem az alperes készítette, de ahhoz az alperes szolgáltatatta az adatokat. 1997 tavaszán a peres felek megállapodtak abban is, hogy az alperes a nyomdaépület kivitelezési munkái során műszaki ellenőri tevékenységet is el fog látni.

Az alperes a tervezési tevékenység során hibákat vétett, és nem megfelelően járt el műszaki ellenőri tevékenysége során sem. Az ingatlan hibáinak 46 %-a tervezői tevékenységre, 22 %-a műszaki ellenőri tevékenységre és 32 %-a kivitelezői tevékenységre vezethető vissza. A felmerült hibák javíthatók. Az épület szerkezeti kijavítása túlnyomórészt megtörtént, a javítási költség nettó 8.819.224 Ft volt, és a még elvégezni szükséges külső homlokzatfestési munkálatok várható további költsége 551.100 Ft. A nyomdaépület a javítási munkák elvégzése mellett is műszaki értékcsökkent, az értékcsökkenés mértéke 6.800.000 Ft.

A felperes módosított keresetében 14.563.757 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra az esetre, ha a bíróság a kijavítással összefüggő költségek között elszámolhatónak tartaná a felperes javára három műhelyajtó cseréjét is. Amennyiben a műhelyajtók cseréjét a bíróság nem tartaná indokoltnak, úgy az alperes marasztalását 13.583.072 Ft és járulékai erejéig kérte.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a tervtől eltérő kivitelezés a megrendelő döntésének tudható be, melyre az alperesnek ráhatása nem volt. A földem tervezése nem az alperes felelőssége, műszaki ellenőri tevékenységét pedig megfelelően ellátta.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban hozott ítéletével kötelezte az alperest 10.995.820 Ft és járulékai, valamint 2.800.000 Ft perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a peres felek a Ptk. 408. §-ában szabályozott tervezési szerződéses jogviszonyba kerültek egymással, az alperes a nyomdaüzem épületének engedélyes tervdokumentációja, tervei elkészítésére vállalkozott, és a kivitelezés során a felek között műszaki ellenőri tevékenység ellátására jött létre megbízási szerződés. A perben beszerzett együttes szakvélemény adatai szerint az alperes mind az engedélyes tervek elkészítése, mind pedig a műszaki ellenőri feladatkörében is hibákat vétett, a hibák részesedése az összes hibához viszonyítva a tervezői felelősség körében 46 %-os, míg a műszaki ellenőri tevékenység körében 22 %-os mértékű. Az ingatlan felmerült és várhatóan felmerülő helyreállítási költségeinek együttes összege 9.370.324 Ft és az ingatlan hibák miatti értékcsökkenése 6.800.000 Ft. Az ingatlanban keletkezett teljes kár összege így 16.170.324 Ft. Az alperesi tevékenységgel összefüggésben 68 %-os mértékű a károsodás, így az ennek megfelelő összeg megfizetésére kötelezte az alperest. A másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzése utasításának megfelelően új szakértő kirendelésével tisztázta az eljárás korábbi szakaszában felmerült szakértői vélemények közötti eltéréseket. Az ítélezés alapjául elfogadott Igazságügyi Szakértői és Kutatóintézetek **(helység 2 neve)**-i Műszaki Könyv- és Adószakértői Intézete által adott együttes igazságügyi műszaki szakértői vélemény összegző jellegű, az eddigi szakvéleményekkel egyetértő, vagy attól eltérő álláspontját kellő részletességgel logikusan megindokolta, az együttes szakvélemény nem homályos, nem hiányos, nem áll ellentétben önmagával, illetőleg másik szakértői véleményekkel, hanem azok ellentéteit oldja fel.

Gf.III.30.137/2011/8. szám

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet marasztaló rendelkezéseinek megváltoztatását, elsődlegesen a felperes keresetének teljes körű elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását annak vizsgálatával, hogy az alperes felelőssége egyáltalán az engedélyes terv vonatkozásában megállapítható-e. Harmadlagosan az alperesi marasztalás összegének 2.409.378 Ft erejéig történő leszállítását kérte. A tervezői felelősséggel összefüggésben arra hivatkozott, hogy az alperes csak szakági építész tervezői tevékenységet látott el, melynek részesedése a szakértői vélemény szerint csupán 5 %-os. A szakági szerkezet tervező, szakági földmívelő, felelős tervező és tervezői művezetési tevékenységet végző felelős tervező tevékenységéért az alperes felelősséggel nem tartozik. A műszaki ellenőri tevékenységgel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a műszaki ellenőrzés a szakvélemény szerint a szerkezetkész készülségi fokig 45 %-nak felel meg, ezért a 22 % 45 %-a csak 9,9 %, így a felmerült 16.170.324 Ft-os összegű kárért e jogcímen az alperes csak 1.600.862 Ft erejéig tehető felelőssé. Arra az esetre amennyiben a másodfokú bíróság nem utasítaná el a felperes keresetét, mindenképpen szükségesnek találta az ítélezés alapjául elfogadott szakvélemény kiegészítését, mert a szakvélemény nem a tervező felelősségének mértékét, hanem a tervezői felelősség mértékét jelölte meg. Külön fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség leszállítására, a perköltséget összecszerűségében vitatva.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezései helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes szavatossági felelősségének fennállása a másodfokú bíróság hatályaon kívül helyező végzéseiből kitűnően nem volt vitás, az elsőfokú eljárás megismétlésére további bizonyítás lefolytatásának szükségessége, a szakértői vélemények közötti ellentmondások feloldása miatt vált szükségessé. A megismételt eljárásban kirendelt Igazságügyi Műszaki Szakértői Intézet (**helység 2 neve**)-i Intézete részéről eljáró szakértők által előterjesztett együttes igazságügyi műszaki szakértői vélemény aggálytalanul állapította meg, hogy az alperes tervezői felelőssége 46 %-os, a műszaki ellenőri felelőssége pedig 22 %-os mértékű. Az alperesi fellebbezés túlnyomó része a per korábbi szakaszában már eldőlt kérdéseket kíván ismételtén vitássá tenni.

A fellebbezés alaptalan.

A fellebbezés tükrében a másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes tervezői felelősségének mértéke az elsőfokú bíróság által az ítélezés alapjául elfogadott szakértői vélemény szerinti 46 %-os mértékű, vagy az alperesi fellebbezési hivatkozás szerinti 5 %-os mértékű, továbbá a műszaki ellenőri tevékenységgel összefüggésben az ítélezés alapjául elfogadott és az alperesi fellebbezésben sem vitatott szakértői vélemény szerinti 22 %-os mértékű, vagy a szerkezetkész készülségi fokra tekintettel annak mértéke 9,9 %-osra csökkentendő. A tervezői felelősség tekintetében az alperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy kizárólag szakági építész tervezői feladatokat látott el. Az ítélezés alapjául elfogadott igazságügyi szakértői vélemény ugyan megbontja a tervezési folyamatban

résztevők között a százalékos részesedést szakági építész tervezői, szakági szerkezet tervezői, szakági szerkezet tervezői (födémtervezői), felelős tervezői és tervezői művezetési tevékenységet végző felelős tervezői felelősségre, ugyanakkor az már a per korábbi szakaszában egyértelműsödött, hogy e tevékenységek az alperes felelősségi körébe esnek. Az alperesi fellebbezés szerint a szakági szerkezet tervező **(tervező neve)** volt. **(tervező neve)** statikus tervezőt az alperes közreműködőjének, teljesítési segédjének kell tekinteni, ezért a peres felek egymás közötti jogviszonyában az alperes felelőssége állapítható meg. Az alperesi fellebbezés szerint a födémtervező szakági szerkezet tervező a **(\"D\" Kft.)** volt. Etekintetben már az eljárás korábbi szakában egyértelműen megállapítható volt, hogy a gyártást is végző **(\"D\" Kft.)** felé a kiviteli tervekhez szükséges adatokat az alperes szolgáltatta, így ha ezen adatközlés alapján készült a födém nem megfelelően, ezért az alperesi felelősség szintén megállapítható. A felelős tervező tekintetében az alperesi fellebbezési állítás az, hogy felelős tervező a kivitelezés kapcsán nem volt megbízva. E körben a per adatai azt igazolják, hogy az engedélyes tervek elkészítése az alperes felelőssége volt. Tény ugyan, hogy a kivitelezés nem az engedélyes terveknek megfelelően történt, de a tényleges megvalósítás alapját képező terveket is az alperes szolgáltatta. Kétségtelenül kiviteli terv nem készült, ugyanakkor, ha a kivitelezés alapját az alperes által módosított terv képezte, úgy függetlenül a kiviteli terv hiányától, a módosított terv hibáiért való felelős tervezői felelősség az alperes terhére esik. Az alperesi fellebbezési állítás szerint tervezői művezetési tevékenységet végző felelős tervező nem volt, ilyen tartalmú szerződést a felperes felmutatni nem tud. Kétségtelenül, külön tervezői művezetésre vonatkozó megállapodásra a per során nem merült fel adat, ugyanakkor miután az alperes fogta össze a tervezési folyamatban résztvevő személyeket, tevékenysége külön megállapodás nélkül is tervezői művezetési tevékenységnek minősül. Másrészt amennyiben külön tervezői művezetésre vonatkozó megállapodás létrejött nem igazolható, ennek jogkövetkezménye az, hogy a tervezői művezetési tevékenységbe külön is besorolható feladatok csak a tervezői generális feladatok körét alkothatják. Miután ilyen feladatokat az alperes látott el felelős tervezőként, ezért felelősségének mértéke a fellebbezésben hivatkozott okból nem csökkenthető.

A műszaki ellenőri tevékenységgel összefüggésben alaptalanul hivatkozik az alperesi fellebbezés arra, hogy a szakvélemény szerinti 22 %-os részesedést a szerkezetkész készülségi fok 45 %-ának megfelelő állapotra kellene vetíteni. Jelen peres eljárásban nem műszaki ellenőri tevékenység díjazásának elszámolása, hanem kártérítés iránti igényérvényesítés történt. Az alperesi logika alapján csak akkor lehetne a készülségi foknak megfelelő költségeket számba venni, ha teljes bekerülési költséghez kellene viszonyítani a szerkezetkész készülségi fok értékét, és ehhez viszonyítani a műszaki ellenőri tevékenység ellenértékét. Miután azonban jelen esetben az épületben bekövetkezett hibák folytán előállt károsodás miatti igényérvényesítésre került sor, a károk mértékét pedig az alperes által sem vitatottan az elsőfokú bíróság 16.170.324 Ft-ban állapította meg, ennek a kárnak nincs „szerkezetkész készülségi foka”, így az alperesi fellebbezési hivatkozás szerint felelősségének mértéke nem csökkenthető.

A másodfokú bíróság indokolatlannak ítélte az ítékezés alapjául elfogadott szakértői vélemény alperesi fellebbezés kiegészítésben hivatkozott pontosítását, mert érzékelhető, lényegi különbséget a tervező felelőssége és a tervezői felelősség között nem észlelt, így a fellebbezésben hivatkozott okból a szakvélemény kiegészítésére szükség nem volt.

Az alperes fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összegét, konkrétabban azonban nem jelölte meg, hogy a perköltség összegének megállapítása mely okból lenne téves, illetve mi indokolná a perköltség mértékének leszállítását. Nyomatékosan volt értékelendő, hogy a felperes kereseti kérelmére eljárási illetéket rótt le, továbbá jogi képviselétével kapcsolatosan az elsőfokú eljárásban, két fellebbezési eljárásban és két megismételt elsőfokú eljárásban is merült fel költsége. Ezen túlmenően a szakértői költségeket is a felperes előlegezte. Ilyen tényadatok mellett az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összegének leszállítása sem volt indokolt.

Fentiekre tekintettel miután az alperesi fellebbezés egyetlen hivatkozása sem volt megalapozott, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll a felperes jogi képviselétével kapcsolatosan felmerült, és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, /4/, /5/ és /6/ bekezdése alapján megállapított, a felperesi jogi képviselő jelenlegi alanyi ÁFA mentességére tekintettel ÁFA mértéket nem tartalmazó, a felperesi jogi képviselő munkájával is arányban álló ügyvédi munkadíjból. Az alperes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült, ezért az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdésére tekintettel, a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

Szeged, 2011. június 27. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró